

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

پنجشنبه ۱۱ دسمبر ۲۰۲۵

فدراسیون فارو

په اروپا کی د میشته افغانانو د ټولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای افغانهای مقیم اروپا

Federation of Afghan Resident Organizations in Europe

کنفرانس آنلاین سالانه ۲۰۲۵ فارو

به مناسبت روز جهانی حقوق بشر

“جهان و بحران حقوق بشر در افغانستان”

تاریخ برگزاری: یکشنبه ۷ دسمبر ۲۰۲۵

قطعه نامه

کنفرانس روز جهانی حقوق بشر فدراسیون سازمان های افغان های مقیم اروپا (فارو)، با حضور سخنرانان ملی و بین المللی و ارائه تحلیل ها و گزارش های مستند، به صورت مجازی برگزار گردید. شرکت کنندگان ضمن استقبال از ایجاد مکانیزم جدید حسابدگی و پیگیری موارد نقض حقوق بشر، جرایم جنگی و مستند سازی کامل این وقایع، نگرانی های عمیق خود را نسبت به وضعیت وخیم و رو به افول حقوق بشر در افغانستان ابراز کردند.

گزارش ها و مواضع ارائه شده توسط سخنرانان و کارشناسان بیان گر آن است که افغانستان همچنان یکی از آسیب پذیرترین مکان ها برای حقوق بشر است. نقض سازمان یافته حقوق انسانی، اعمال محدودیت های ساختاری علیه زنان و دختران، برخورد های خشونت آمیز با شهروندان، تبعیض نظام مند و حذف آگاهانه آزادی ها به سطحی رسیده که اپارتاید جنسیتی سیستماتیک، سرکوب ساختاری و فرهنگ زدایی هدفمند در ساختار نظام طالبانی به امر عادی تبدیل شده است.

اشتراک کنندگان هشدار دادند که کاهش توجه جهانی به بحران حقوق بشر افغانستان و روند عادی سازی تعامل با طالبان می تواند به مشروعیت بخشی تدریجی تفکر طالبانی منجر شود؛ امری که خطر حذف کامل زنان و شهروندان منتقد از حیات عمومی را افزایش می دهد.

با تأکید بر اصول اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق های بین المللی و سایر اسناد الزام آور، کنفرانس موارد زیر را مورد تأکید قرار می دهد:

موارد مورد نگرانی

1. تبعیض سیستماتیک علیه زنان و دختران از طریق منع آموزش، منع کار، حذف از عرصه عمومی، پوشش اجباری و محرومیت از حقوق اساسی، که مصداق بارز آپارتاید جنسیتی است.
2. حذف آزادی های مدنی و شهروندی با تفسیر محدود کننده امر بالمعروف و نهی از منکر و اعمال محدودیت های ایدئولوژیک بر فعالیت های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی که باعث تشدید اختناق و فقر در جامعه میشود.
3. محروم سازی کامل حق مشارکت سیاسی و حذف زنان از ساختار تصمیم گیری، که نقض حق اساسی مردم برای تعیین سرنوشت شان است.
4. محدودیت آزادی بیان و رسانه ها، بازداشت خبرنگاران، سانسور محتوا و اعمال سیاست ارباب که سبب فروپاشی جریان آزاد اطلاعات شده است.
5. تعقیب، بازداشت و قتل مخالفان، مدافعان حقوق بشر و کارمندان دولت پیشین و کوچ دادن اجباری در اقصی نقاط و توجه به اسناد ملکیت که بیانگر تداوم چرخه خشونت و انکار عدالت است.
6. باوجود پیشرفت های تحقیقی و مستندسازی در سطح بین المللی، روند پاسخ گویی و پیگیری جرایم همچنان با عمق فجایع هم خوانی ندارد و نیازمند شتاب و حمایت جدی تر است.

خواسته ها و توصیه ها

کنفرانس از جامعه جهانی، اتحادیه اروپا، دولت ها، سازمان ملل متحد، یوناما و نهادهای حقوق بشری می خواهد:

1. اپارتاید جنسیتی در افغانستان رسماً به عنوان یک وضعیت حقوقی تعریف و پیگیری گردد.
2. موضوع افغانستان در دستور کار فعال نهاد های بین المللی باقی بماند تا از کاهش توجه سیاسی جلوگیری شود.
3. هرگونه اقدام برای عادی سازی و یا تعامل با رژیم طالبان بدون تضمین حقوق بشر، حقوق زنان و مشارکت فراگیر متوقف گردد.

4. اقدامات دادخواهانه بین المللی، مانند روند ICC و ICJ حمایت عملی و دیپلماتیک شود و برای پاسخ گویی عاملان نقض حقوق بشر اقدام مؤثر صورت گیرد.
5. سازوکار های حمایتی برای مدافعان حقوق بشر، خبرنگاران و شهروندان در معرض خطر تقویت شود و مسیرهای ویژه حفاظتی، انتقال اضطراری و اسکان فراهم گردد.
6. بازگشت زنان و دختران به نظام آموزشی با فشار منظم، هدفمند و مشروط دنبال شود.
7. مکانیزم جدید پاسخ دهی سازمان ملل با نهاد های مدنی و شبکه های تبعیدی از جمله فارو پیوند یابد تا بستر همکاری در تحقیقات، مستند سازی و داد خواهی تقویت شود.
- کنفرانس تاکید می کند که بی تفاوتی جهانی در برابر وضعیت کنونی افغانستان، به معنای مشارکت ناخواسته در تداوم رنج مردم و سرکوب در داخل کشور است. جهان بیشتر از هر زمان دیگر نیازمند اقدام عملی است، نه صرف ابراز نگرانی.
- در پایان، این نشست (جلسه - کنفرانس) بر همبستگی کامل با مردم افغانستان به ویژه (بخصوص) زنان، دختران، مدافعان حقوق بشر و همه قربانیان خشونت و تبعیض تأکید می کند و آنرا یگانه راه حل برای آینده می داند.